

BULLETIN

VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

VRAGENUURTJE VAN 2017

2017/031	Armoedecijfers	11/2017
2017/032	Roma-kinderen in Baudelopark	11/2017
2017/033	Stijgend aantal mensen met leefloon, dossierlast en de effecten van bovenlokale maatregelen	11/2017

2017/031 Armoedecijfers

Mevrouw Ingrid Vandaele, OCMW-raadslid

Geachte voorzitter

Collega's

De laatste weken verscheen er in de pers heel wat ontmoedigend nieuws over de armoedecijfers in ons land.

Daarnaast hoorden we van staatssecretaris Zuhail Demir dat, ondanks het regeerakkoord, de federale regering er niet zal in slagen om tegen het einde van deze legislatuur de doelstelling te halen om de Belgische armoedegrens op te trekken tot het Europese niveau. Dit terwijl er 1 op de 5 kinderen in armoede leeft.

Dat dit bestuur zich inzet om armoede te bestrijden weten we. Als we de lijst van maatregelen en acties bekijken die genomen werden, kunnen we enkel en alleen besluiten dat deze indrukwekkend oogt!

- Leveren al deze inspanningen resultaat op?
- Kan u dat bevestigen met cijfers?
- Is er na deze legislatuur enige garantie in continuïteit en middelen?

Alvast bedankt voor uw antwoord.

Ingrid Vandaele

De heer Rudy Coddens, OCMW-voorzitter

Geachte raadslid,
Beste Ingrid,

De acties uit de verschillende groeiactieplannen leveren degelijke resultaten op. Op de gemeenschappelijke commissie welzijn, werk en milieu in oktober gaan we hier jaarlijks dieper op in.

De acties van het OCMW en haar partners hebben een rechtstreekse impact op het leven van heel wat Gentse gezinnen.

Het Gentse indicatorenrapport armoede versie 2015 is nog steeds beschikbaar op buurtmonitor.gent.be. Een update van dit indicatorenrapport armoede is gepland voor juni 2018.

We zien ondertussen verschillende zaken op het terrein:

Het aantal leefloners stijgt in Gent gestaag sinds 2013. Deze stijging is mede een gevolg van een aantal bovenlokale maatregelen rond werkloosheids- en inschakelingsuitkeringen en de instroom van vluchtelingen speelt hierin een rol, maar ook de laagdrempeligheid en pro-actieve aanpak van OCMW Gent. Hierdoor worden Gentenaars die onderbeschermd zijn, overtuigd om de stap te zetten naar hulpverlening via OCMW.

Ook vanuit het middenveld krijgen we signalen dat er een toenemende vraag is naar materiële hulp voor mensen in armoede. De krasdiensten bijvoorbeeld becijferen regelmatig deze toenemende vraag. Steeds meer mensen moeten beroep doen op voedselondersteuning.

Anderzijds zien we positieve signalen rond kinderarmoede in Gent op basis van de kansarmoede-index van Kind en Gezin (geboortes in gezinnen die als kansarm worden bepaald). Dit is een van de weinige indicatoren die rekening houdt met verschillende gronden voor kwetsbaarheid en die een samengestelde indicator berekent. Vanaf 2004 (10,6%) is er een gestage stijging tot 2013 (22,7%). Daarna zien we een stabilisatie en lichte daling tot 21,6% in 2017.

Waar in Vlaanderen en grootsteden zoals Antwerpen de stijgende trend zich verderzet, zien we een heel ander beeld in Gent! Ik mag dan ook hopen dat dit mede een gevolg is van de versterkte aanpak van kinderarmoede, samen met heel wat partners, in Gent sinds 2013.

De grote hefboomen om armoede te bestrijden zitten op bovenlokaal niveau. Een aantal bovenlokale maatregelen hebben echter eerder het omgekeerde effect gehad. OCMW Gent zet sterk in op het milderen van deze maatregelen, bijvoorbeeld door het verhogen van de aanvullende financiële hulp en een sterk uitgebouwd activeringsbeleid. Maar dit blijft een remediërend beleid.

Het Gentse armoedebeleid plant in het voorjaar van 2018 een diepgaande evaluatie van alle facetten van het armoedebeleid zoals onder meer aansturing en betrokkenheid van de partners. Daar zal uiteraard de vraag naar de efficiëntie en effectiviteit grondig uitgewerkt worden. Er zal vanuit de administratie gestreefd worden naar continuïteit van de bestrijding van armoede in onze stad. In welke vorm dit verder zal gebeuren zal afhangen van de evaluatie en de politieke keuzes van het bestuur.

Woordelijk verslag van het debat

De heer voorzitter:

Goed collega's, ik stel voor dat we van start gaan. We hebben 3 mondelinge vragen en een eerste vraag van collega Ingrid Vandaele in verband met armoedecijfers. Collega alstublieft ...

Mevrouw Vandaele:

De laatste weken verscheen er in de pers heel wat ontmoedigend nieuws over de armoedecijfers in ons land. Daarnaast hoorden we van staatssecretaris Zuhail Demir dat, ondanks het regeerakkoord, de federale regering er niet zal in slagen om tegen het einde van deze legislatuur de doelstelling te halen om de Belgische armoedegrens op te trekken tot het Europese niveau. Dit terwijl er 1 op de 5 kinderen in armoede leeft. Dat dit bestuur zich inzet om armoede te bestrijden weten we. Als we de lijst van maatregelen en acties bekijken die genomen werden, kunnen we enkel en alleen besluiten dat deze indrukwekkend oogt! Vandaar mijn vragen voorzitter ... Leveren al deze inspanningen resultaat op? Kan u dat bevestigen met cijfers? Is er na deze legislatuur enige garantie in continuïteit en middelen? Alvast bedankt voor uw antwoord.

De heer voorzitter:

Ja collega, Beste Ingrid, de acties uit de verschillende groeiactieplannen leveren degelijke resultaten op. Op de gemeenschappelijke commissie welzijn, werk en milieu in oktober gaan we hier jaarlijks dieper op in. De acties van het OCMW en haar partners hebben een rechtstreekse impact op het leven van heel wat Gentse gezinnen. Het Gentse indicatorenrapport armoede versie 2015 is nog steeds beschikbaar op buurtmonitor.gent.be. Een update van dit indicatorenrapport armoede is gepland voor juni 2018. Dan zullen we daar nog dieper kunnen op in gaan. We zien ondertussen verschillende zaken op het terrein en onze samenleving verandert voortdurend. We merken aan verschillende kanten dat het aantal leefloners stijgt in Gent gestaag sinds 2013. Deze stijging is mede een gevolg van een aantal bovenlokale maatregelen rond werkloosheids- en inschakelingsuitkeringen en de instroom van vluchtelingen speelt hierin een rol, maar ook de laagdrempeligheid en pro-actieve aanpak van OCMW Gent. Hierdoor worden Gentenaars – laat ons zeggen die ondersteund zijn - overtuigd om de stap te zetten naar hulpverlening via OCMW. Dat mensen die in de problemen zitten ook geholpen worden. Ook vanuit het middenveld krijgen we signalen dat er een toenemende vraag is naar materiële hulp voor mensen in armoede. De krasdiensten bijvoorbeeld becijferen regelmatig deze toenemende vraag. Steeds meer mensen moeten beroep doen op voedselondersteuning en materiële hulp onder protest. Ook dat heeft 2 kanten. Enerzijds de samenwerking binnen ons armoedebeleidsplan waarbij we de mazen van het net zo klein mogelijk willen houden en door de integrale aanpak dat mensen inderdaad toegewezen worden naar de krasdiensten waarbij dat er vroeger veel grotere drempels en afstanden waren. Anderzijds de cijfers stijgen. Anderzijds zien we positieve signalen rond kinderarmoede in Gent op basis van de kansarmoede-index van Kind en Gezin (geboortes in gezinnen die als kansarm worden bepaald). Dit is een van de weinige indicatoren die rekening houdt met verschillende gronden voor kwetsbaarheid en die een samengestelde indicator berekent. Vanaf 2004 (10,6%) is er een gestage stijging tot 2013 (22,7%). Daarna zien we een stabilisatie en lichte daling tot 21,6% in 2017.

BULLETIN VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

En dit in tegenstelling waar in Vlaanderen en grootsteden zoals Antwerpen de stijgende trend zich verderzet, zien we een heel ander beeld in Gent! Ik mag dan ook hopen dat dit mede een gevolg is van de versterkte aanpak van kinderarmoede, samen met heel wat partners, in Gent sinds 2013. En het is ook niet toevallig – en het is ook niet de eerste de beste – dat Kris Peeters daar vorige week nog in de zondag naar gerefereerd heeft. Het kan wel ... ook in grootsteden, zie in Gent, dat er een dalende trend is ingezet. Laat ons kijken hoe men het daar aanpakt. Maar ik hoop dat onze aanpak samen met die vele partners van het middenveld en organisaties, dat die versterkte aanpak van kinderarmoede en het beleid dat we samen hebben uitgetekend, dat dat mede verantwoordelijk is voor deze stabilisatie en dalende trend. Anderzijds moeten we blijven onderkennen dat er op bovenlokaal niveau toch heel wat zaken moeten omgekeerd worden. Dat OCMW, als lokale overheid, een aantal mildere maatregelen moet kunnen nemen van zaken die op bovenlokaal niveau gebeuren en 1 van onze voorbeelden is de aanpak in de bijzondere aanvullende financiële hulp waar we mensen een duwtje vooruit willen geven, waar we bijzonder aandacht geven aan gezinnen met kinderen. Een duidelijke visie maar waar dat je soms milderend hebt omdat ... door andere maatregelen. Het Gentse armoedebeleid plant in het voorjaar van 2018 een diepgaande evaluatie van alle facetten van het armoedebeleid zoals onder meer aansturing en betrokkenheid van de partners. Daar zal uiteraard de vraag naar de efficiëntie en effectiviteit grondig uitgewerkt worden. Er zal vanuit de administratie gestreefd worden naar continuïteit van de bestrijding van armoede in onze stad. In welke vorm dit verder zal gebeuren zal afhangen van de evaluatie en de politieke keuzes van het bestuur.

2017/032 Roma-kinderen in Baudelopark

Mevrouw Annick Michem, OCMW-raadslid

Geachte voorzitter,

Vanaf 4 september 2017 startte de gezinsnachtopvang in de gebouwen aan het Baudelohof. In deze opvang kunnen 2 gezinnen met minderjarige kinderen in nood 's nachts verblijven gedurende 1 week, verlengbaar met een week. Deze nachtopvang wordt gesubsidieerd door het OCMW van Gent.

Recent haalde de drugscoördinator van de stad Gent de volgende problematiek aan:

Een groep minderjarige Roma-jongeren in het Baudelopark, vlakbij de door ons gesubsidieerde gezinsnachtopvang, maakt blijkbaar gebruik van drugs zoals lijm, solventen en sterke drank en dit op zeer jonge leeftijd.

Hieromtrent heb ik enkele vragen, namelijk:

1. Betreft het kinderen van gezinnen welke gebruikmaken van de door ons gesubsidieerde gezinsnachtopvang in het Baudelohof?
2. De drugscoördinator en andere sociaal-werkers trekken aan de alarmbel. Ze doen dit in de media, heeft u enig idee of deze alarmbel intern ook al gerinkeld heeft? En is die door onze diensten dan gehoord?
3. In hoeverre kunnen wij als OCMW-Gent bijdragen aan het vinden van een oplossing voor deze problematiek?

Dank u voor uw antwoord.

De heer Rudy Coddens, OCMW-voorzitter

Geacht raadslid,
Beste Annick,

Van de 5 verschillende gezinnen die reeds gebruikt maakten van de gezinsnachtopvang, was er één gezin met jongeren waar drugserelateerde problemen werden vastgesteld.

BULLETIN VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

Hier werken het Brugteam van het CAW, de buurtstewards van de Stad Gent en vzw Jong intensief samen om trajecten op te zetten naar school, woonst en werk. Zo zetten we momenteel stappen vooruit met dit gezin.

De andere gezinnen waar de jongeren deel van uitmaken zijn vaak gezinnen die een historiek van dakloosheid met zich meedragen, vanuit een historiek van migratie en een precair leven.

Ze maken soms gebruik van de nachtopvang maar er is heel weinig perspectief op duurzaam verblijf en de daaruit voortvloeiende rechten. Hierdoor kunnen er in de gezinsnachtopvang behalve aandringen op een terugkeer, weinig andere structurele uitwegen aangeboord worden.

Gezinnen zonder wettig verblijf met minderjarige kinderen hebben recht op materiële opvang bij Fedasil.

Een aantal stedelijke diensten onderzoeken de bredere problematiek en gaan na over welke gezinnen het precies gaat. Op het eerste zicht gaat het niet om OCMW cliënten, maar om gezinnen, die geen recht hebben op maatschappelijke dienstverlening (vanuit OCMW). Daarom wordt dit dan ook vooral vanuit stedelijke diensten opgevolgd. Steeds wordt nagegaan welke rol OCMW kan spelen.

Als OCMW werken we ook intensief mee aan initiatieven die met deze doelgroep aan de slag gaan, waarbij perspectieven bepaald worden en trajecten met het gezin worden opgezet. Instapwonen en gezinsnachtopvang werden hiervoor recent ontwikkeld of versterkt.

Daarnaast vind ik het persoonlijk ook onze taak om in te grijpen bij zeer schrijnende cases. Daar staat het kindweldzijn voorop. Een aanmelding bij jeugdzorg lijkt in sommige gevallen aangewezen om het kind een veilige plaats toe te kennen.

Als lokale overheid kunnen wij dit signaleren aan de diensten van ondersteuningscentrum jeugdzorg, die hierin hun verantwoordelijkheid dienen op te nemen.

De burgemeester heeft de situatie alvast formeel gemeld via mail aan het jeugdparket te Gent (zonder identificatiegegevens, want die hebben we niet) en we spraken de substituut hierover maandag aan op projectvoorstelling IEM project, en ze zei dat ze er zeker nog op ging antwoorden.

Als laatste nog dit: u schrijft dat de drugscoördinator aan de alarmbel trok, dat klopt niet. Het ging om een "anonieme hulpverlener" (wij weten zelf ook niet wie) die naar de pers is gestapt, en daarop is door de pers een reactie gevraagd aan de drugscoördinator, wiens woorden verkeerdelijk geciteerd zijn tot "de stad grijpt niet in/wil niet ingrijpen".

Woordelijk verslag van het debat

De heer voorzitter:

En dan heb ik een laatste vraag van collega Michem in verband met iets dat ons allemaal bezig houdt nl. roma-kinderen in het Baudelopark.

Mevrouw Michem:

Vanaf 4 september 2017 startte de gezinsnachtopvang in de gebouwen aan het Baudelohof. In deze opvang kunnen 2 gezinnen met minderjarige kinderen in nood 's nachts verblijven gedurende 1 week, verlengbaar met een week. Deze nachtopvang wordt gesubsidieerd door het OCMW van Gent. Recent haalde de drugscoördinator van de stad Gent de volgende problematiek aan. Een groep minderjarige Roma-jongeren in het Baudelopark, vlakbij de door ons gesubsidieerde gezinsnachtopvang, maakt blijkbaar gebruik van drugs zoals lijm, solventen en sterke drank en dit op zeer jonge leeftijd. Hieromtrent heb ik enkele vragen. Betreft het kinderen van gezinnen welke gebruikmaken van de door ons gesubsidieerde gezinsnachtopvang in het Baudelohof? De drugscoördinator en andere sociaal-werkers trekken aan de alarmbel. Ze doen dit in de media, heeft u enig idee of deze alarmbel intern ook al gerinkeld heeft? En is die door onze diensten dan gehoord? In hoeverre kunnen wij als OCMW-Gent bijdragen aan het vinden van een oplossing voor deze problematiek? Dank u voor uw antwoord.

De heer voorzitter:

Dank u wel collega. Beste Annick, Van de 5 verschillende gezinnen die reeds gebruikt maakten van de gezinsnachtopvang, was er één gezin met jongeren waar drugsgerelateerde problemen werden vastgesteld. Hier werken het Brugteam van het CAW, de buurtstewards van de Stad Gent en vzw Jong intensief samen om trajecten op te zetten naar school, woonst en werk. Zo zetten we momenteel stappen vooruit met dit gezin. De andere gezinnen waar de jongeren deel van uitmaken zijn vaak gezinnen die een historiek van dakloosheid met zich meedragen, vanuit een historiek van migratie en een precair leven. Ze maken soms gebruik van de nachtopvang maar er is heel weinig perspectief op duurzaam verblijf en de daaruit voortvloeiende rechten. Hierdoor kunnen er in de gezinsnachtopvang behalve aandringen op een terugkeer, weinig andere structurele uitwegen aangeboord worden. Gezinnen zonder wettig verblijf met minderjarige kinderen hebben recht op materiële opvang bij Fedasil. Een aantal stedelijke diensten onderzoeken de bredere problematiek en gaan na over welke gezinnen het precies gaat. Op het eerste zicht gaat het niet om OCMW cliënten, maar om gezinnen, die geen recht hebben op maatschappelijke dienstverlening (vanuit OCMW). Daarom wordt dit dan ook vooral vanuit stedelijke diensten opgevolgd. Steeds wordt nagegaan welke rol OCMW kan spelen.

BULLETIN VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

Als OCMW werken we ook intensief mee aan initiatieven die met deze doelgroep aan de slag gaan, waarbij perspectieven bepaald worden en trajecten met het gezin worden opgezet. Instapwonen en gezinsnachtopvang werden hiervoor recent ontwikkeld of versterkt. Daarnaast vind ik het persoonlijk ook onze taak om in te grijpen bij zeer schrijnende cases. Daar staat het kindweldzijn voorop. Een aanmelding bij jeugdzorg lijkt in sommige gevallen aangewezen om het kind een veilige plaats toe te kennen. Als lokale overheid kunnen wij dit signaleren aan de diensten van ondersteuningscentrum jeugdzorg, die hierin hun verantwoordelijkheid dienen op te nemen. De burgemeester heeft de situatie alvast formeel gemeld via mail aan het jeugdparket te Gent (zonder identificatiegegevens, want die hebben we niet) en we spraken de substituut hierover maandag aan op projectvoorstelling IEM project, en ze zei dat ze er zeker nog op ging antwoorden. Als laatste nog dit: u schrijft dat de drugscoördinator aan de alarmbel trok, dat klopt niet. Het ging om een "anonieme hulpverlener" (wij weten zelf ook niet wie) die naar de pers is gestapt, en daarop is door de pers een reactie gevraagd aan de drugscoördinator, wiens woorden verkeerdelijk geciteerd zijn tot "de stad grijpt niet in/wil niet ingrijpen".

**2017/033 Stijgend aantal mensen met
leefloon, dossierlast en de
effecten van bovenlokale
maatregelen**

Mevrouw Evita Willaert, OCMW-raadslid

Geachte voorzitter,

De eerste berichten over het historisch aantal mensen dat moet rondkomen met een leefloon onder de huidige federale regering bereikten ons al in 2015. En onlangs nog konden we in de krant De Standaard lezen dat 1 op de 20 Belgen een bijstandsuitkering krijgt, dat zijn ruim een half miljoen mensen. Het artikel geeft ook aan dat: "Het laatste sociale vangnet dreigt te scheuren onder het gewicht."

In een opiniestuk in De Standaard verwoordt Piet Van Schuylenbergh, Directeur afdeling OCMW's bij de Vereniging van Vlaamse steden en gemeenten, het als volgt: "In feite hebben we hier te maken met een stilzwijgende overheveling van de sociale zekerheid naar de lokale besturen, maatregel per maatregel, zonder dat er ooit een fundamenteel en publiek debat over gevoerd is."

Julien Van Geertsom, voorzitter van de POD Maatschappelijke Integratie verwacht zelfs dat de cijfers nog zullen toenemen. Er zullen vooral nog meer jongeren, maar ook meer ouderen moeten terugvallen op een leefloon of een opleg leefloon.

Professor Bea Cantillon zegt in het artikel in De Standaard dat zeker in de grote steden het aantal mensen met een leefloon de OCMW's boven het hoofd groeit. Ze voegt toe: "De individuele begeleiding was nooit voorzien op zo'n grote groep." Het OCMW moet vandaag niet alleen opvangen, maar ook activeren en integreren, waar we in Gent dan ook ten volle op inzetten. Maar dan moet je ook de middelen en de mankracht krijgen om die mensen goed te begeleiden.

- Wat zijn de signalen vanuit onze maatschappelijk assistenten en het departement sociale dienstverlening als geheel betreffende de caseload en de ruimte voor individuele begeleiding?
- Welke effecten merken we op van bovenlokale maatregelen op de instroom bij ons OCMW? Over welke bovenlokale maatregelen gaat het en welke gevolgen merken we daarvan op?

- Dreigt het maatwerk waar ons OCMW op inzet bij de begeleiding van cliënten te moeten inboeten? Hoe schat u onze verdere draagkracht op dit vlak in?

Hartelijk dank voor uw antwoord,

De heer Rudy Coddens, OCMW-voorzitter

Geacht raadslid
Beste Evita

De bovenlokale maatregelen hebben ook in Gent een stijgende instroom van het aantal leefloners tot gevolg. Daarmee stijgt natuurlijk ook het aantal dossiers Financieel Thematische Hulpverlening 1ste lijn.

De belangrijkste maatregel is de verstrenging van de toegang tot de werkloosheidsvergoedingen, met name de beperking in duurtijd (max. 3 jaar) en de verstrenging van de voorwaarden van de inschakelingsuitkering. Daarnaast werd bij het optrekken van het leefloon door de federale regering niet gekozen om de minimumuitkeringen tot hetzelfde niveau op te trekken en dat in tegenstelling tot alle voorgaande regeringen. Hierdoor openden bv. mensen met inkomensvervangende tegemoetkoming recht op opleg leefloon. Dit is na heel wat protest gelukkig rechtgezet in september.

Daarnaast moeten onze maatschappelijk werkers voor elke nieuwe aanvraag leefloon een GPMI (geïntegreerd project maatschappelijke integratie) opmaken. Vroeger moest dit enkel bij jongeren. Onze diensten stellen vast dat dit een extra administratieve belasting is voor onze maatschappelijk werkers.

De stijging van het aantal dossiers hebben we als OCMW Gent totnogtoe opgevangen door het aanwerven van extra maatschappelijk werkers. In die zin is de dossierlast per maatschappelijk werker ongeveer stabiel gebleven. Bij de invoering van het verplicht GPMI hebben we de dossierlast van 50 naar 48 verlaagd. Op die manier zorgt OCMW Gent ervoor dat de ruimte voor het maatwerk bij de begeleiding van de cliënten behouden kan blijven.

Omdat de leeflonen niet volledig federaal gesubsidieerd worden (gemiddeld ongeveer 80%) en het personeel voor begeleiding en omkadering slechts heel beperkt (470 euro / dossier), komt de financiële last van een aantal bovenlokale maatregelen terecht bij de Gentse begroting.

Het is dus afhankelijk van de keuzes van het lokaal bestuur hoeveel je investeert om dezelfde kwaliteit dienstverlening te verzekeren.

Woordelijk verslag van het debat

De heer voorzitter:

Ik heb begrepen dat collega Willaert afwezig is wegens ziekte. Mevrouw De Cock zal de vraag overnemen. Alstublieft ...

Mevrouw De Cock:

*Geachte voorzitter,
de eerste berichten over het historisch aantal mensen dat moet rondkomen met een leefloon onder de huidige federale regering bereikten ons al in 2015. En onlangs nog konden we in de krant De Standaard lezen dat 1 op de 20 Belgen een bijstandsuitkering krijgt, dat zijn ruim een half miljoen mensen. Het artikel geeft ook aan dat: "Het laatste sociale vangnet dreigt te scheuren onder het gewicht." In een opiniestuk in De Standaard verwoordt Piet Van Schuylenbergh, Directeur afdeling OCMW's bij de Vereniging van Vlaamse steden en gemeenten, het als volgt: "In feite hebben we hier te maken met een stilzwijgende overheveling van de sociale zekerheid naar de lokale besturen, maatregel per maatregel, zonder dat er ooit een fundamenteel en publiek debat over gevoerd is." Julien Van Geertsom, voorzitter van de POD Maatschappelijke Integratie verwacht zelfs dat de cijfers nog zullen toenemen. Er zullen vooral nog meer jongeren, maar ook meer ouderen moeten terugvallen op een leefloon of een opleg leefloon. Professor Bea Cantillon zegt in het artikel in De Standaard dat zeker in de grote steden het aantal mensen met een leefloon de OCMW's boven het hoofd groeit. Ze voegt toe: "De individuele begeleiding was nooit voorzien op zo'n grote groep." Het OCMW moet vandaag niet alleen opvangen, maar ook activeren en integreren, waar we in Gent dan ook ten volle op inzetten. Maar dan moet je ook de middelen en de mankracht krijgen om die mensen goed te begeleiden. Vandaar onze vragen. Wat zijn de signalen vanuit onze maatschappelijk assistenten en het departement sociale dienstverlening als geheel betreffende de caseload en de ruimte voor individuele begeleiding? Welke effecten merken we op van bovenlokale maatregelen op de instroom bij ons OCMW? Over welke bovenlokale maatregelen gaat het en welke gevolgen merken we daarvan op? Dreigt het maatwerk waar ons OCMW op inzet bij de begeleiding van cliënten te moeten inboeten? Hoe schat u onze verdere draagkracht op dit vlak in? Hartelijk dank voor uw antwoord.*

De heer voorzitter:

Bedankt collega. De bovenlokale maatregelen hebben ook in Gent een stijgende instroom van het aantal leefloners tot gevolg. Daarmee stijgt natuurlijk ook het aantal dossiers Financieel Thematische Hulpverlening 1ste lijn. De belangrijkste maatregel is de verstrenging van de toegang tot de werkloosheidsvergoedingen, met name de beperking in duurtijd (max. 3

BULLETIN VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

jaar) en de verstrenging van de voorwaarden van de inschakelingsuitkering. Daarnaast werd bij het optrekken van het leefloon door de federale regering niet gekozen om de minimumuitkeringen tot hetzelfde niveau op te trekken en dat in tegenstelling tot alle voorgaande besturen en regeringen. Hierdoor openden bv. mensen met inkomensvervangende tegemoetkoming recht op opleg leefloon. Dit is na heel wat protest gelukkig rechtgezet in september. Maar we hadden daar wel heel wat extra werk gehad. Daarnaast moeten onze maatschappelijk werkers voor elke nieuwe aanvraag leefloon een GPMI (geïntegreerd project maatschappelijke integratie) opmaken. Vroeger moest dit enkel bij jongeren en mensen die een opleiding Nederlands volgden. Onze diensten stellen vast dat dit een extra administratieve belasting is voor onze maatschappelijk werkers. De stijging van het aantal dossiers hebben we als OCMW Gent tot nog toe opgevangen door het aanwerven van extra maatschappelijk werkers. Gelukkig hebben we samen die keuze kunnen maken en in die zin is de dossierlast per maatschappelijk werker ongeveer stabiel gebleven. Bij de invoering van het verplicht GPMI hebben we de dossierlast van 50 naar 48 verlaagd. Op die manier zorgt OCMW Gent ervoor dat de ruimte voor het maatwerk bij de begeleiding van de cliënten behouden kan blijven. Dat we de tijd die men steekt in het opstellen van het GPMI dat men dat langs de andere tijd ook vrij krijgt om te begeleiden. Omdat de leeflonen niet volledig federaal gesubsidieerd worden (gemiddeld ongeveer 80%) en het personeel voor begeleiding en omkadering slechts heel beperkt (470 euro / dossier), komt de financiële last van een aantal bovenlokale maatregelen terecht bij de Gentse begroting. Het is dus afhankelijk van de keuzes van het lokaal bestuur hoeveel extra je investeert om dezelfde kwaliteit dienstverlening te verzekeren.